Wööt för et Hatt
op Drömmer Platt

Gedichte in Dremmener Platt

von Anneliese von den Driesch

Vorwort

Mundarten drücken ein regionales Heimat- und Lebensgefühl aus. Sie sind Beweise der Identität zum Geburtsort, Bekenntnisse zur Heimat.
Unser heimisches Platt, von unseren Altvordern überliefert, verliert langsam aber sicher seinen Stellenwert, das ist schade, denn gerade die Mundart war es früher und ist es im Grunde auch heute noch, die die Zusammengehörigkeit innerhalb einer Ortsgemeinschaft stärkt, bzw. ausmacht, von daher müsste sie doch eigentlich immer präsent bleiben, sie ist und bleibt ja das Erbe unserer Väter, denn wie heißt es schon in einem kleinen Sprichwort:
Traditionen pflegen heißt nicht, Asche aufzubewahren sondern, die Glut am glühen halten.

In diesem Sinne einen kleinen Abstecher hinein in unser geliebtes Dremmener Platt.

Anneliese von den Driesch

Aus Liebe zur Mundart
Anneliese von den Driesch

Herausgeber:
Verein der Heimatfreunde Dremmen e.V.
im September 2008

Ein besonderer Dank der Heimatfreunde gilt Claudia Nobis, die die Mundart-Texte op Drömmer Platt für uns erfasst hat.

Inhaltsverzeichnis

Seite:	Gedicht
7	Du oos Platt
8	Heemoatwänd
10	Heemoatsenn
11	Mi Heemoatdörp
13	Drömme - frööjer on hüüt
21	Et Boaverer Kapellke
23/24	D' Stele an d'r Bi-eversteck
26	Ene kleene Weäschwiiser för et Leäve
27	Jedonke an di Mamm
29	Bloome
30	Leävesschpoare
32	Leävesreejele
33	Omjong met d' Natur
34	Öffe on d'fri-e
35	Met Jott
36	Mensch on Beäk
38	Jät för Noadedenke
40	Et Frööjoar
42	Ene Monnt töösche d' Joarestiite
44	Ene Wäänterdaar uut Kängertiit

Inhaltsverzeichnis

Seite:	Gedicht
46	Et Woonger von de hellje Noar
47	Heelmeddel uut d' Herrjottsapothek
49	Ene jootjemende Roat
50	Pastuer, Drickes on d'r Seäjen
51	D'r kuri-ede Beäterwi-eter
53	D' Li-er vo Aasi-e on l-er
54	Ene luese Vuerel
55	Man es, wi man es
57	Kättereakzijuen
59	Jät för de roa
60	Wi du mesch, sue esch desch
63	Wi Tring et riike Troue longs d' Naas jing
66	Moan on Moanjecke
68	Mögge
71	Minne nöjje Schirm
74	D' Naas
76	D'r Wörmebüll
78	Bröttsches
81	Möösch on Mimm

Du oos Platt

All övver Jeneratziuene,
dees du, oos Platt hej bej oss wuene,
du wuets oss en d' Weesch jeloar,
wi Mamm oss op d' Welt jebroar,
dröm hoate verr desch ömmer huer,
denn du böss Heemoat duer on duer,
du hü-es sue rond desch aan on wörm,
wat wü-er man oane desch doch örm,
denn al din Wöät, off jroaf, off week,
donnt joot an Si-el on an Jemööt,
dröm deet met keen et beäter jlöcke,
wi met d' din sesch uutd'dröcke,
denn du aleen kömms, du oos Platt,
sue rechtesch medde ut et Hatt,
dröm moss du och an leäve bliife,
suewaal duer schpreäke, wi duer schriife,
denn wenn man ens Attschüss mott saare,
ejaal woahenn man wött v'rschlaare,
wenn man desch jeschproake hät,
nömb man e Schtöck Heemoat met,
on legg ens Heemwi-e op et Hatt,
kann schtell man schpreäke desch, oos Platt,
da dröckt et net mi-e jraat sue schwoar,
hät man vo desch werr ens d'r Koar,
on dröm wü-er et joa net v'rki-et,
wenn man desch och op hüüt werr li-et,
on aut on jonk, met Hatt on Monnd,
desch, Modderschproak werr schpreäke donnt,
on allemoale desch donnt kolle,
bis dat d' Oore tou ens folle,
denn weä desch wocker höllt on fresch,
on sesch net schaame deet för desch,
aleen deä wett om di V'rdenns,
Heemoat on Du, er twi-e sitt ens.

Heemoatwänd

Met Heemoat, doa es och jemennt,
joa oose heemoatlesche Wänd,
deä et Joar duer drett sin Rond,
hej övver os Heemoatlond,
deä os d' Joarestiite bröngt,
met Rur on Wurm sin Liitsches söngt,
deä suemerschwööl on wänterkööl,
övver Wejjer jeet on Pööl,
deä sesch en Wiijekruene föngt,
on monter övver Bäckskes schpröngt,
deä övver Bröök on Bäänge jeet,
on Müeleflüejel dri-e deet,
deä övver Schtoppelfälder hällt,
woa niks sesch en d'r Weäsch em schtällt,
deä sesch om Helljehüsskes drett,
on Kerktuerjlocke luure lett,
deä höäschkes övver Kerkhöff jeet,
de Rou doa net jeär schtü-ere deet,
deä och e Hatt för Käänger hät,
on Wändvüejel huer schteije lett,
deä häänger Hüevel jööscht on Hägge
woa al os propper Dörper legge,
deä alle Hüüser onjetällt,
met sin bekonnde Tüen omschpellt,
deä jeär en Schtroate on en Jättskes
wällmöötesch driive deet sin Mättskes,
wenn heä en et Loof deet schaare,
on Höü vör sesch heärdeetjaare,
deä Töck on Röösche met sesch nömmt,
wenn Bööschkes heä on Weeje kömmt,
deä jeär al ens op sinne Weäsch,
met Panne schpellt on Fensterschleäsch,
deä och al ens de joot et mennt,
wenn met de si-er vööl Oam heä kömmt,

Hüte

evver trotz al si Duen on Hälle,
verr Heemoatwänd net meeße welle,
denn deet vo heem man vott ens faare,
lett freäme Wänd om d' Uere sesch jaare,
wi jau es sonne Wänd man leet,
weil heä sue oangesch bloase deet,
heä bliff os freäm, wött net v'rtraut,
wi heä och blöss, off wörm, off kaut,
d'r bääste Wänd, deä es on bliff,
deä heem os om d' Uere schnüff,
weil heä sue heemoatlesch os klengt,
ejaal, vo wat för Sii heä wengt,
deä op Modderhäng döcks jlickt,
wenn week om os Jeseesch heä schtrickt,
döm verr bis en os lääste Schtond,
jeär hü-ere on jeär fööle donnt,
denn e heemoatv'rboonge Känd,
döm jeet niks övver Heemoatwänd.

Heemoatsenn

Heemoatsenn, net maar e Woat,
heä jlick op jekimmde Spat,
di maar opjeet onjetällt,
wenn en joue Boam se föllt,
denn man tröck d'r Heemoatsenn,
al met d' Moddermelk erenn,
on wat sue fröösch man kritt jejeäve,
drät Frööschte för et janze Leäve,
dröm wött bej al et Duen on Denke,
Heemoatsenn d'r Schrett oss lenke,
on verr bliife ömmer schörp,
op Heemoatschproak on Heemoatdörp,
"Jott", jäff oss dröm hej oonge doch,
jans vöal jesong Joare noch,
on donn suelong övver oss waake,
bis Du oss Oore tou dees maake,
doch lott desch röösch maar noch jät Tiit,
et mott net morje si-en of hüüt,
verr sind met Liif on Si-el v'rboonge,
noch met oss Heemoatdörp hej oonge,
doch niks för Onjoot leeve Heär,
bej desch sind verr jenau sue jeär,
on röps DU fröösch oss oder laat,
hoat oave al en Plaats parat,
denn DU HEÄR böss on bliffs för ömmer,
d' lääste Heemoat för oss Drömmer.

Mi Heemoatdörp

Wi legs du doch sue wörm on schönn,
jemüütlesch en en Däll, Senke
häs Kerk on Kloster medse drenn,
on om desch Boosch on Fäll, Feld
du böss sue leef mesch Fläkske,
woa Heemoat esch jevoonge,
keen Schtroat häs du, kee Jätske,
woa esch net duerjejoange,
han hej d'r öschte Schrei jedoan,
han hej jeloart, jeschpellt,
hej li-erde mesch di Mamm et joan,
du woars min Käängerwelt,
han Wottele jeschlaare,
di ti-e wi Kwi-eke send, zäh, wurzelreiches Unkraut
bön dröm, dat kann esch saare,

jans duer on duer di Känd,
du bös vör mesch et schönnste Dörp,
op desch on op di Platt,
doa bliif e Leäve long esch schörp,
er legt mesch ajen Hatt,
di Platt es jroav, suwaal wi fiin,
es Liine on es Sii, Leinen, Seide
legt op d' Tong wi joue Wiin,
esch läg et net op Sii, Seite
on es och vo mi Leäve,
al su vööl Tiit v'rbej,
di, di mesch noch jejeäve,
wi jeär bön esch se hej,
maar et bliff keene hej för ömmer,
ens es se üever för os Mensche,
och mesch feät man, wi alle Drömmer,
erop ens na et Jlockeländsche, Friedhof
doch fääng, es et jedoan för mesch
hej ens met Freud on Wi-e,
bej oose Herrjott Heemoat esch,
wat well esch dann noch mi-e!

Drömme - frööjer on hüüt

Frööjer doa woar noch jerousam d' Tiit,
op hüüt wött sue jau man d' Nörve kwiit,
woa hüütsedaar Öäl on Benzin wött v'rloare,
verr frööjer Pätskü-etele legge soare,
denn op d' Schtroate fuet man maar
daaren, daaruut, met Peät on Kaar,
op hüüt es dat roase met föls mi-e PS,
för Nörve on Hatter niks oongesch wi Stress.

Frööjer, sue mäneje wett et joa noch,
haue vööl Waater en Drömme verr och,
nu hant verr net vööl mi-e ejen Dörp,
maar noch d'r Wejjer oave en Hörb,
doch doa es och net vööl Leäve mi-e drenn,
denn doa löp hüüt niks Jescheets mi-e erenn,
dröm es och dat Waater net reschtesch kloar,
ene Föösch of Kroatsch man al long net mi-e soar, Frosch
d'r Bahnepool, woa e Lied verr vo soonge,
on och d'r Pronkjraaf en d' Bäänge oonge,
di schtaatse Schneuköpp, di ü-everall schtoonge,
dat es met d'r Tiit al oongerjejoange,
och os Mü-elebeäk hau uutjeschi-ete,
se wuet al vör Joare toujeschmi-ete,
en Landratsboosch d' Meeßkullsbröck,
wuet afjebroake Schtök för Schtök,
on of met, of oane ose Well,
et Mü-eleraat schteet för ömmer schtell,
on deet et os och noch sue leet,
et es maar noch V'rjoongeheet.

Jätskes hant verr noch sat on jenoch,
brejje on schmaale, jeteärde och,
träke kleen sesch on och jruet,
von d' Eek bis en d'r Suet,
sue Jätske woar frööjer en jruete Schtütse,

doa li-erde d' Juurend schtikum et Bütse,
op hüüt bütst sesch di jong Soat,
einfach medde op jen Schtroat.

Von d'r Bi-everschtäk frööjer bis Hörb,
kwalmde d' Schoschteene ejen Dörp,
du wuet noch net elektrisch jekockt,
et wuet met Hoot on Klütsches jeschtockt,
woar et och eene döcks oave benaut,
vo oonge doa woar et fledesch kaut,
dröm wuete en iisekau Wänterweäke,
d' Fööt en d'r Bockoave jeär jeschteäke,
Fönkelhoot- Schwaam- on Schweetkwantejerü-ek,
Jong dat woar e Löffke döcks ejen Kü-ek.

Et Waater holde man an d' Pompe,
Schoon droor man sälde, meestens Klompe,
on trotschde man fröösch al na d'r Ocker,
wuet ejen Dörp och d'r lääste wocker,
wuet da noch d' Molkstööt na buute jetroor,
da woos jedder d'r Daar deä woar en d' Loor,
met Markeschoon hüüt on deä drömerömm,
loope noch ömmer vööl Plattfööt erömm.

Bej Kau, doa weischde man sesch en en Komp,
wenn et wörmer wuet, buute ajen Pomp.
Hüüt kann joa boa jedder net maar riike Heäre,
en e Badezemmer d'r Liif sesch rejeere,
ene Wänterovend woar frööjer net lonk,
man soat bejeneen en d' Kü-ek op d' Bonk,
et Mensch ärjer desch Schpi-el, dat schteng op jen Döösch,
en et Kellerloak schtook ene schtrü-e Wöösch,
hüüt kik en d'r Fernseher man eren,
on en et Kellerloak send Schiife dren.

En d' Heutiit wuet alles aajeschpannt,
Jroßmodder, Jroßvadder, Känd, Oom on Tant,

aut on jong on jruet on kleen,
alles woar da op jen Been,
met Vurke wuet, met longe on kotte,
dat drüsch Heu op Hueschde jesotte,
on Weäke laater wuete Kaare,
Jrommet en d' Schü-er jefaare,
Weäkelong duude och d'r Oas,
et wuet noch net wi hüüt jeroast,
man soar noch met schpazeerejoan
long d' Hööp en d' Rejje schtoan,
d' Käänger, di sü-emerde wat eröm loar,
och schtikum wuet ens an en Bü-ede jetroor,
von dat Jesü-emerde wuete Soange
för d'r Heemweäsch bejeneenjeboonge.
Jöff man hüüt net d' Oore d' Koas,
kritt man niks met von deä janze Oas,
denn hät man sesch jüs ens omjedrett,
es al werr alles nöj ejesett.

Frööjer hau jeder ene jruete Jaat,
man jool et Jemöös noch net op d'r Maat,
Koppes, Schavoe, ja keen Vroar,
wuete met joue Kouschtront jetroor,
on woar et och net jraat baschtesch jruet,
schmaake deng et wi Zucker op Bruet,
hüüt wött doa oangeschters jedoar,
mi-e Weät op Jrödde wött jeloar,
hommfelewiis kömp d'r Kunstdünger draan,
maar för et Jrötsde on Bääste de haan,
wenn verr witter os Modder Eät sue dööpe,
da jeet boa Natur on Jesondheet schtrööpe.

För ens uut Drömme eruut de koome,
wuet frööjer sesch e Billjätt jenoome,
on met d'r Zoch op Uhr on Tiit
jeng et op Röttsch kott on och wiit.
D'r Bäängeschtröööper es hüüt pensioni-et,
verr sind al sölver motorisi-et.

Garben

Oongeröck, Korsetts on Schotte,
wörmde fröööjer Frollüütsfotte,
Hüüt weäde Thermobokse jedraare,
mollijer sind se, dat mot man saare,
met nässele Liffkes on liine Pluute,
li-et man fleddeje Kau döcks buute,
on hau man d'r Uesel ens op jen Sock,
mi-ek man sech jau ene schtärke Jrock,
met Teschelschteen on rue Kopp,
jeng et da flök d' Tropp eropp,
on oave wuet da eje Bett,
d' V'rkäldeschkeet uutjeschwett,
met Antibiotika on deä Schtrond,
ment man, man wü-et hüüt jät flöcker jesond,
doch ejaal wivööl verr eren oss och schteäke,
wat duu veti-en Daar hi-el, duut hüüt och twi-e Weäke,

Fröööjer, doa hau jede Schtropp,
maar domm Schtöcker en d'r Kopp,
woa d' Puute vööl vo hi-ele,
Ji-evele schuure, Schällemänke schpi-ele,
Lond aafnööme, Schtälze loope,
alles Schpi-ele wi jeroope,
kölsche, höppele on renge,
wi-edele on Rookfaat schwänke,
met Iisschtool faare d'r Weäres eraaf,
jeng mäneje Hemmel von d' Klompe aaf.
Och haue fröööjer alle Baase,
en d'r Wänter Schnueternaase,
wenn se höör ärsch Maläste mi-eke,
wuet met d'r Mou d'rlongs jeschtri-eke,
hüüt brukt bej Schnops man jeddes Ki-er,
Teischedööker uut Papier,

dröm süüt man an d' Naase oonge,
maar noch sälde Seeler hoange,

hüüt send d' jong Lüüt et allerleefste,
koppelewiis en d' Discotheke.
Weä fröööjer keen Loss hau, bli-ef heem met d'r Sock,
hüüt heesch dat jans modern „Null Bock".

Et Eäte es och oongesch jewuede,
d' Lüüt lääfde fröööjer föls marueder,
Bottermelk joof et on Uelekszaus,
vonweejen leäve en Saus on Braus,
an d'r Morje met opschtoan doa schloor man döcks,
von d'r Jalm ejen Bett werr fats hängerröcks,
maar wenn jät daars woar, da wuet man v'rwännt,
on da wuet sesch och reschtesch aafjeklännt,
koam man om Kirmes von d'r Maat,
oat man söllfjeboke Taat,
bej Oppel-Ööfkes Pruumeflaa,
hi-el man d' Mull vo FDH,
da koosch man d' Puute röösch e paar loosche,
se oote bis dat se dra vööle koosche,
op hüüt jöf et Pizza on Currywuesch,
on Limo on Cola jeäje d'r Duesch,
an d'r Zucker on an et Fett en et Bloot,
doa send verr et Eäte, dat es völs de joot,
verr möösche vo dat wat verr oave köjje,
joa oonge völs mi-e eruut könne döjje,
doch hüüt von d' Koas es d'r Schtooljong v'rdrett,
sonne Brassel wi hüüt, hau fröööjer man nett,
met d'r Jötschklomp doa wuet alles uutjedraare,
an Knooschpele- onWimbereschtrüük jefaare,
hüüt döüt man hänger sesch op ene Knopp,
on met ene Jusch Waater es alles fott,
och et düürste Papier dat wött net v'rschoont,
on nömb d'r Weäsch duer d' Kanalisation,
Zewa on Servus einlaarisch on zweilaarisch,
on för jans empfindliche Fotte dreilaarisch,

op d' Plumskloos fröööjer loare maar,
en Schtökskes jeri-ete Zeitungsblaar,

von d' Druckerschwätz, et koam keene de kott,
doa hau jedder d' Weäk duer en schwotte Fott.

E Ferie faare, ja kee kolle,
d' V'rwandschaft di wuet lästesch jefolle,
vör et Schloape mi-ek man sesch net bong,
man loar op Pooljoas on Scheselong.
Vööl wött jefaare hüüt on jefloare,
om oanger Loff on Eäte de koare,
on kann man et och net joot v'rdraare,
et Ausland es „in" dröm wött jefaare.

En Drömme doa brugde man net de v'rsuure,
et joaf hej Jeschäftslüüt on Werker on Buure,
a Siipnatspaasche joaf et twi-e,
ajen Dreesch on en d'r Dri-e,
twi-e Kinos di joaf et och en Drömme,
Märjes on Klaaße för se de nenne,
för Bruet on Weck wuet sesch ejefoonge,
bej Habitz, Esches, Tü-ene on Joane,
Wenkele joaf et met Eäteswaar,
met Schriifkroam on Pasteliin sojaar,
vööl Wi-etschafte, onjetälde,
hej en Drömme och net fälde,
en Schuhfabrike ejen Dörp,
doa foong sue mänije si Wärk.

Fronleichnam on Christi Himmelfaat,
mi-ek man Altärkes buute parat,
et Trottewaar dat wuet jekeät,
och op reen Paue loar man Weät,
d' Huusfront bis en d' klenste Hött,
di wuet met Waater afjeschprött,
moangewiis wuete Bloome jeploor,
on Mustere op d' Schtroate jeloar,
oose Herrjott deä koosch sesch net beklaare,
heä wuet över Bloome duer Drömme jedraare,

Koarebloom, Klatschmohn on Ockerschäll,
wuete raar duer et Schpritze ejen Fäll.

Komenantuene, Kobbese, Nölkes, Bleäk Jöet,
alles au Drömmer Name on Wöät,
de riif hau et frööjer keene, dat wedder,
ever ene Bejnaam, joa dem hau boa jedder,
woa se frööjer keene Moongel dra li-ete,
doa wellt hüüt joa keene mi-e jät vo wi-ete,
sät man hüüt ene Nam jät scheef,
da sind d' meeste fats v'rjeef.

Di au Schtroatename di send och pasee,
weä kennt noch Köttelschaar on Knaatschfottenallee,
Kniitjeböschke, Jroar on Jefauere, Hettsche,
kennt keene Jong mi-e on kee Mättsche,
op d'r Wejbärsch met Schtroate d'r Dichter on Denker,
woare frööjer Weeje för Peäder on Ränger.

Frööjer bej et Ejääle joan,
bli-ef för de mulle man jeär ens schtoan,
on hau man och noch sue vööl Werk deheem,
för de kläängere Tiit hau jeddereen,
denn sue aaf on tou ens vo Hatte de traatsche,
es hoonget moal beäter wi küüme on knaatsche,
hüüt feät man för de Jääle wiit,
weä hät al för de mulle Tiit,
esch wi-et et net, al dat Jaare on Zaue,
dat kann e Jehi-er doch boa net v'rdaue.

Di Tiit, di au, es för ömmer verli-eje,
esch han von d'r Schtätt noch jät metjekri-eje,
denn Wöet wi Schottelsplok, stracke on blü-e,
di kennt joa op hüüt boa keene mi-e,
man wellt modern si-en on schteet drü-ever,
dröm es et met et Platt boa ü-ever,
maar deä, deä freäm Loff al ens roak,
deä kennt d'r Weät von en Modderschproak,

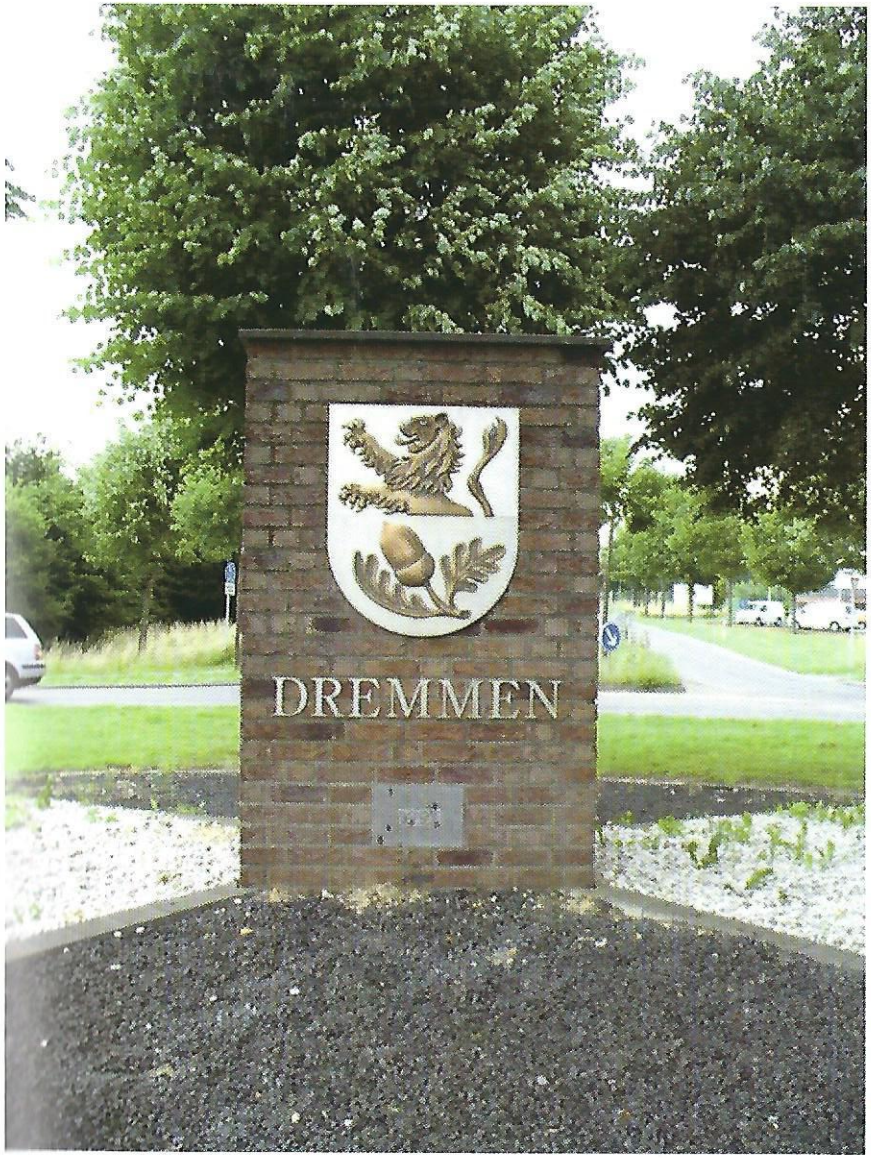
on feät man wiit ens en d' Welt,
jeär wött op heem aan werr jehällt,
hant verr och niks de duen met Bärsch,
dat es os Drömmer jaanet ärsch,
denn drett man sesch ejen Fäll maar ens rond,
jeet wiit d'r Bleck över et Heemoatlond,
dat deet ene bis en d' Ti-ene joot,
on et Hatt jeet op wi 'ne Bockeskook,
hej es, man kann saare wat man wellt,
et schönste Fläkske von d' Welt,
on bliif esch rondöm joot d'rbej,
wü-er jeär esch noch en tiitlong hej,
doch bliff mi Leävesü-erke schtoan,
on esch mot för ömmer joan,
da dri-e esch öm mesch noch ens jüss,
mi Drömme, maak et joot, „Atschüss"!

Et Boaverer Kapellke.
(töösche Drömme on Janses Mattes)

Von Drömme uut jesi-en, doa schteet,
lengs oave ejen Fäll,
sue töösche Koare, Jeäsch on Weet
d' Boaverer Kapell,
al vör Joarhoongede jebout,
wackt schtell op Heemoatjrond,
sii, di sue leev oss on v'rtrout,
tröü övver Lüüt on Lond.
Kreeje sind sue männeschmoal
en et Lond jejoange,
doch et Kerkske dat hi-el Poal, — Stand
hät se övverschtoange.
Läängeböom schtonnt kott d'rneäve,
von Schtrüük es et omschtällt,
lengs en Bonk döm Plaats deet jeäve,
deä jeär jät bliife wellt,
d' Modderjoddes bänne wonnt,
d'r Herrjott schteet d'rneäve,
se donnt döer, di hej beä donnt,
Truest, Hölp on Seäjen jeäve,
heemelejje Kätzeschömmer
lööscht von d'r Altoar,
övver Boaverer on Drömmer
hej et janze Joar,
Feldbloome wuete döcks jeploor
wenn sü-emere man ding, — Ähren auflesen
d' Puuse hej da ni-er jeloar, — Sträuße
wenn man op heem a jing,
sue männije, of jong, of aut,
deä hej bedröfft jeschtoange,
es, duer et Beä opjebout,
frue werr na heem jejoange,
noch schteet et Helljehüsske doa,
oss en et Hatt jebronnt,

jäff Jott, dat et och döär bliff noa,
di na oss koome donnt.

D' Stele an d'r Bi-eversteck
(opjeschtällt am 04. Oktober 1997, Härrskirmes)

Woröm man en Drömme fotts aafoange koosch,
on net noch long d'rvü-er schpaare moosch,
för jät Historisches opd'schtälle,
dat es et weät, ens de v'rtälle.

Ajjen Eek, jans oave huer ejen Dörp,
sue onjevi-er töösche Drömme on Hörb,
op Roangele aan, schörp lengs en d'r Dri-e,
hant Böööm jeschtoange, se schtonnt net mi-e,
von d'r Heimatverein vör Joartennde jepott,
se sind nu allemoale fott,
koame vör kottem oonger d' Seäsch,
schtoonge d'r Fortschritt en d'r Weäsch,
moosche draa jlööve Schtöck för Schtöck,
för d'r Bou von d' Autobahnbröck,
weil als Entschädigung Jelt et jebroar,
dröm wuet an e nöjj Projekt jedoar,
voong och doafü-er ene joue Pläck,
en d'r Kreisverkehr an d'r Bi-eversteck,
Fotts jing man met Iifer draan,
vööl di loarte Honnt met aan,
si-evenonneunzich, Härrskirmes, es et suewiit,
met Schtoot wött ejjewiit nu hüüt,
en Stele jemuurt uut Feldbronntschteen,
vööl Drömmer di sint op d' Been,
op jedde Sii es joot duerdoar,
en Plaat uut Schtoal voas aajebroar,
doa dropp, en Bronze de erkenne,
Eekel on Lööv, et Wappen vo Drömme,
on ronderömm jans kloar on schörp,
d'r Nam da von oss Heemoatdörp,
vo Drömme uut jesi-en da och,
et Boujoar en Jranit da noch,

datt Denkmoal hät op Drömmer Eät,
vör oss al jeschichtliche Weät,
dat dröm op joue Heemoatjront,
et alle Weäre joot höllt Schtont,
net d'r Wellmoot an em jeet,
Joarhoongede noch schtoan hej deet,
dat alles wönsche sesch vör ömmer,
alle heemoatbewoosde Drömmer,
on jäff Jott, net uutjenoome,
och all di, di na oss koome.

Ene kleene Weäschwiiser för et Leäve

Leäf jedde Daar, heä kömp net wi-er,
als wenn et dine lääste wü-er,
leäf net maar einfach drenerenn,
leäf met V'rschtond höäm on met Senn,
dröm böss vör jedereene nätt,
deä Hölp on Aaschproak nödesch hät,
wenn d' kolls, da don et senesch,
dees d' beä, don et enesch,
wat du dängs, on wat du dees,
woa du jees on woa du schtees,
es di Hatt, on es din Si-el,
ömmer dobej en et Schpi-el,
es di Leäve net oneäve,
denn wat du hej häs uutjereesch,
schleet oave ens en et Jeweesch.

Jedonke an di Mamm

Di, uut döär verr sind jekoome,
di oss op d' Welt jebroar,
di d' Tiit sesch hät jenoome,
on oss nü-eje Monnt long droor,
di en Wijje hät jeschwett,
wi se oss jeboare hät,
on dann övver alle Moate,
en höär Hatt oss hät jeschloate,
di oss jeweengelt on jeschtellt,
met oss jebätt hät on jeschpellt,
di oss eäte li-erde schtoan,
on et schpreäke on et joan,
di bej d'r alleröschte Schrett,
oss si-eker an d' Hoant jelett,
on höär Leäve long oss net,
een kier loasjelotte hät,
di oss en d' Örm jenoome,
wenn verr op höäre Schuet jekloome,
di mett oss jri-en on met oss loarde,
on nii als Büede oss betroorde,
di d'r räächte Weäch oss fü-ede,
joot - schlääch d' ongerscheeje li-erde,
di met oss hät met jeli-eje,
wenn en Kronkheet verr jekri-eje,
di dann waakend an oss Bett,
sue mennije Noor jeseäte hät,
di jereet mar ömmer schting,
on ni ens Donk verlonge ding,
di vör oss sojar höär Leäve,
wenn et si-en möösch heu jejeäve,
en döäre Scholt verr ömmer schtont,
dat es di, di verr "Mamm" jenonnt,
en dat Wöttsche, dat sue kleen,
leck d'r Hemmel janz alleen,

denn dat oss Käängertiit jät Schöns,
dat woar alles höär Verdenns,
denn et Hatt en Mamm höär Bross,
dat schloor ömmer maar vör oss,
mar meestens kömp man doa als Käänger,
völls de laat ösch rechtesch häänger,
on dann deet et bänne wi-e,
dat man net Donk kann saare mi-e,
denn wenn en Mamm jesturfe es,
et hej nix mi-e de donke jöff,
doch oave kritt se janz bestemmt,
wat se op Eät sesch hät verdennt,
'ne Helljeschiin 'ne jruete, kloare,
deä oss d'r Weäsch wisst duer di Joare,
di verr hej oonge noch v'rbrääänge,
op dat verr oave wi-er oss fäänge,
on se dann, donk all höär Möjje,
oss werr an höär Hatt deet döjje,
denn nix es tröjjer oane Äng,
wi Modderhatt on Modderhäng.

Bloome

Bloome hant en eeje Schproak,
denn völlt man ens en e Loak,
es sue rechtesch oonge duer,
hölpe Bloome ene huer,
hölt en Puus man en d' Häng, — Strauß
es et Pääse jau am Äng, — Grübeln
höär Zoate, Klüere maake vrue,
on d'r Jerüek jenauesue,
heä es joa, deet man ens drop oarte, — achten
kräk wi en Suemernoar, en soarte. — genauso, milde
D'r Herrjott woos schon wat heä mi-ek,
wi heä se en et Leäve ri-ep,
on jeet man werr ens duer jen Fäll,
kömp an e Krütz of en Kapell,
e Schtrüsske och na höäm da draare,
et scheckt sesch , MERCI ens d' saare.

Leävesschpoare

Wi esch ens rechtesch deep soat dren,
fi-el mesch en kleen Lejende en,
se wött, d' meeste fleesch bekonnt,
op Düttsch „Spuren im Sand" jenonnt,
jewess beröert se och op Platt,
sue männisch eene Si-el on Hatt.

Ene Minsch jing ens schpazeere,
loar sesch, möösch von et marscheere,
oonger d' Kruen von ene Boom,
schli-ep en on hau da ene Droom,
heä soar doadruut eruutsesch heäve,
e Schtöckske uut si eeje Leäve,
soar vör sin Oore werr jans kloar,
wat sue vör Joar on Daar ens woar,
soar oppräääsch joan sesch duer et Lond,
jans leeschte Trette en d'r Sond,
on nävver sesch soar heä jans kloar,
och oose Heär sinn lochte Schpoar,
di Schrette li-epe nävvereen,
on wi-eke och net ens uutreen,
heä woar jesond on och d'vri-e,
kri-esch sue met alles joot d'r Dri-e,
op ens, wi op jen Liif jeschmi-ete,
wuet fiis heä uut d' Schpoar jeri-ete,
heä woar malaad on niks mi-e weät,
loar sue de saares ajen Eät,
wi na d' Sii heä kiike ding,
soar heä, dat heä aleen maar jing,
di Trette nävver sesch, o wi-e,
jeen een dovon di soar heä mi-e,
man huet em kolle met d'r Heär,
„Esch jlööf, du häss mesch net mi-e jeär,
jraat nu, wi esch desch nöddesch hann,
on esch net joot vo Plaats mi-e kann,

häss du desch vo mesch aafjesotte,
mesch en min Nuet alleenjelotte,
min Trette sind sue deep on schwoar,
sue jans alleen komm esch net kloar,
bön sue örm draan oane desch,
komm on jonk werr nävver mesch."
Op ens huet man na all et Klaare,
oose Herrjott vör em saare:
„Di enkel Schpoar es net d' din,
di deepjetreä es d' min,
denn wi met Leet du woars jeschlaare,
han esch desch op min Örm jedraare."

„On fölls du werr ens en e Loak,
on dinne Leäveswell legg broak,
et bliff net ömmer jriis on dröööf,
hoat desch a mesch, on beä on jlööf."

Leävesreejele

Et es wi al e Schpri-ekwoat sätt,
döcks jedder sinne Jlöckes Schmett,
denn Jlöck kritt man, dat mott man wi-ete,
net einfach en d'r Schuet jeschmi-ete,
man mott al söllver jät dra duen,
da ösch, kritt man et als Luen,
dröm sind se och net för d' Katt,
d' Leävesreejele op Platt:
„Von d' Weesch bis an d' Bahr,
leäve dii et bääste maar,
di oane henn on heär de kaare,
ömmer jraatuut duer et Leäve faare,
di oane Küüme, oane Klaare,
jans schtell höär Pööngelke donnt draare,
di net d' Noarte duer dont taare,
met Werke, Schrobbe on met Schaare,
di met Loache net dont schpaare,
on ömmer sesch d'r Jloof bewahre,
di met höär Leäve sue v'rfahre,
dat sind, mesch tönk, bej Jott keen Naare,
denn di sind net v'rjääs jeboare,
on jont dröm oave net v'rloare,
di fäänge doa en oape Dü-er,
denn doa jeet niks na Nam on Klü-er,
doa oave jans aleen maar tällt,
wi man jeläääft hät op d' Welt,
denn ejaal wat vör Klü-er, jeäl, schwott oder wett,
haue se et Hatt op d'r rechtejje Fleck,
dann hät oose Heär,
se vo Hatte jeär,
on laater och dröm,
jeär om sesch eröm,
denn di en höär Leäve,
et bääste jejeäve,
di dont en et schtörve,
net v'rdörve."

Omjong met d' Natur

Suelong man sesch noch duer on duer,
freue kann an d' Natur,
Hatt on Oore oape höllt,
för d' Woonger en d' Welt,
bänne, buute, üeverall,
ööme kann op jedden Fall,
fresche Loff duer Naas on Monnd,
suelong es se och noch jesond,
on dat se och noch long bliff reen,
för Mensche, Deere, jruet on kleen,
mott jeddereen et Sinnt dra jeäve,
on umweltbewooster leäve,
op dat oss Eät net oongerjeet,
sesch long noch met oss dri-e deet,
on noch vööl Jeneratziuene,
jesond on jlöcklech op höär wuene.

Öffe on d'fri-e

Et es hüütsedaar jät met d'r Behei,
alles mot si-en na d'r lääste Schrei,
wat frööjer e Leäve long wuet ekstemi-et,
dat wött op d'r Tiit hüüt uutrangchi-et,
dat janze schtronze un dat schtüüte, — angeben
es joa boa jät vör de tüüte, — weinen
et Jeäjendeel, dat mot man saare,
es aleen et enzesch waare,
denn öffe on d'fri-e bliive,
dat es joa oane övverdriive,
doch völls beäter en et Leäve,
wi pueke mar on aad'jeäve,
man brukt net ömmer sue jeschtällt,
wi ut et Eike si-en jepällt,
kann sesch al ens hoange lotte,
Schluppe draare, au Klamotte, — Hausschuhe
och et Mätts al ens v'rjeäte,
on met d' V'rschätt maar eäte, — Gabel
och huergeschtoake on jeschwolle,
brukt met keene man de kolle, — reden
sue lääft man rööjer on och frejjer,
vör allem völls jemäkelejjer,
dröm lot oss op d'r Teppich bliive,
on met niks et övverdriive,
sesch d'r Schtuss maar röösch v'rkniipe,
on net na d' Schteäre jriipe,
sesch sölver net sue wichtich nööme,
on op et huer Peäd net klööme,
denn weä oave es, jewess,
döcks och jau werr oonge es,
dröm es d'fri-e si-en on öffe,
joa vo niks de övvertröffe,
on dröm och keene schläächte Roat,
wenn man ömmer lääft met Moat.

Met Jott

Weä na d' Bett met hööm deet joan,
on morjes met hööm opdeetschtoan,
och jeär, wenn et de maake jeet,
schtell övverdaar ens kolle deet,
weä net maar haan on kriije wellt,
mi-e noch vo Jeäve, Deele höllt,
weä och net fockele long deet,
wenn et ens eene kollesch jeet, — schlecht
weä net vo sesch maar ejenoome,
och oangere a Woat let koome,
weä sue si Leäve läft hej oonge,
döm let d'r Herrjott nii ens hoange,
en Plaats bej hööm heä oave kritt,
wenn ens si Leävesfämmke ritt.

Mensch on Beäk

Vör kottem jing esch en d' Weäk,
vör mesch schpazeere longs en Beäk,
höär Ruusche mi-ek min Nörve röösch,
on mesch wuet om et Hatt sue leesch,
et jing mesch dobej duer d'r Kopp,
woa föngt se aan, woa hü-et se opp,
weil dat esch nu jeär wi-ete woll,
hau esch d'r Monnd vo Froare voll,
on et woar mesch, wi esch sue jing,
als wenn se Antwoat jeäve ding,
on dii, toor mesch, hau höäre Senn,
et loar e Köärke Woarheet drenn,
dröm han esch, wat se sue jesoar,
hej nu ens op Papier jebroar:

„Wovon aaf köms du Beäk?
~ Uut d'r Schuet von d' Eät.

Wat böss d' maar naat?
~ Dat es sue min Aat.

Du böss och sue flök!
~ Dat sa waal, han Drök.

Woröm häs d' ken Tiit?
~ Minne Weäsch es sue wiit.

On woa löps d' da heär?
~ Duer et Lond, krütz on kweär.

Ja wat dees d' da doa?
~ Brääng d' Mensche mesch noa.

Wat häs du al d' jeäve?
~ Oane Waater kee Leäve.

Zaar, wann höls d' ens hüü?
~ Sue uut mesch eruut nii.

Wötts schtell Beäk schon noch!
~ Du Mensch ävver och!"

Jät för Noadedenke

Jedold on Uutjejli-ekeheet
Di schtont för Leäveskwalitäät.

För aafdeseäje ene Boom,
doa brukt en halef Schtond et koom,
doch woaße, bis man hööm bewoongert,
doafür, doa brukt heä e Joarhoonget.

Et es joa net aafdeschtriije,
jedder Mensch hät sin jou Siije,
denkt draan, on blaart ömmer dröm,
flök sin schlääschte Siije öm.

Dat hüere beäter es wi kolle,
woar oose Herrjott joa bekonnt,
dröm joaf heä os och ut et Volle,
TWI-E Uere, doch maar eene Monnt.

Weä op d' Leävesläddер klömp,
met Elleböäsch d' Schproate nömp,
dat heesch op oanger Lüüt höär Koaste,
schtatt met Jevööl sesch hu-erdetoaste,
mot wi-ete, dat bej sojät dann,
d' Lädder jau ens kippe kann.

Et Leäve ömmer et werr li-et,
weä janiks deet, mak niks verki-et,
oder och:
weä werkt, kann al ens jät verdörve,
weä ompe Häng hät, mak ken Schörve.

Verwännt desch et Leäve met Jlöck hej oonge,
häs jau du vermentlesche Fröng jefoonge,
doch wenn et desch ens verlotte deet,
schtoant sällde se noch al jereet,

doch bliff och maar noch eene ü-ever,
deä desch d' Schtoang hölt, freu desch drü-ever,
denn en Onjlöck on en Leed,
dellt d' Schpreu sesch von d'r Weet.

Stress mak övver kott of lonk,
Hüütsedaar de Mensche kronk,
hölt man hööm en d' Balance,
dann hät heä bej keene Chance,
dröm lot ösch röösch maar Tiit on Wiil,
denn och en Schneck kömp an et Ziel.

Et Frööjoar

Et Frööjoar dat es rondom schön,
en d' Natur schütt Leäve en,
denn alles wat wi duet jeleäje,
vönk werr an sesch d' verweäje,
kömp eruut nu Schlaar op Schlaar,
d' Sonn di brönk et an d'r Daar,
dröm jöff et üeverall nu buute,
sesch an kiime on an spruute,
alles kömp werr en de Flüer,
on kritt Asi-en werr on Klüer,
d'r Wänd jeet soar, d' Loor es mell,
et Bruet dat wööäs al ejen Fäll,
alle Vüejel sind werr hej,
et Vi-e schteet al op d' Wej,
Käänger di sesch bänne hi-ele,
di dont nu werr buute schpi-ele,
och d' Lüüt schtonnt op e Woat,
nu werr jeär ens op jen Schtroat.
Häängenuut sind Jadeneere,
och all feste an majeere,
hoale sesch su mennije Kweät, Schwiele
denn et Jesömms mot ejen Eät.
Töööche Hägge on op Muure,
sette Möööche all de luure,
di, wenn schtikkum dra se könne,
sesch dovon en Moaltiit jönne,
di Luese maake woar dat man,
och oane si-e ernte kann.
Et Huus wött op d'r Kopp jeschtellt,
denn Frööjoarsputz es aajemällt,
doch mot man övver all et Blenke,
och ens an sesch söllver denke,
wat op de Bross hät schwoar jeleäje,
mot man dörrvonaaf nu feäje,

da wött et lochter en d'r Kopp,
on man lääft werr rechtesch op,
on es och werr vo nöets jereet,
vöe alles wat werr koome deet,
denn ü-ever sind di Daar, di kotte,
et Frööjoar hät sesch duer jesotte.
Hät och jedde Joarestiit höär V'rdennste,
de öchte es un bliff d' schönnste,
denn met höär Woase on höär Blöjje,
es se net de överbejje,
dröm Oore op, on Hatter wiit,
för d' schönnste Joarestiit.

Ene Monnt töösche d' Joarestiite

November, ene besennleche Monnt,
Ni-evel leggt sesch öyver et Lonnd,
däkt mänesch Ki-er et daarlong tou,
en alles buute kömp nu Rou,
maar d' Tiit, di bliff net schtoan,
et Joar hät boa d' Rees jedoan,
et es net mi-e Härrs, doch och noch net Wänter,
et es sue met ee Woat jesoar „November",
ene Monnt sue töösche d' Joarestiite,
en döm man sesch döcks bejeneen mott riite,
denn heä jöff oss Mensche de v'rschtoan,
dat alles e Koome es on Joan,
d' Daar di kotte on et wött kaut,
jans schtell wött wat bis nu noch laut,
man lüstert mi-e en sesch eren,
d' Vüejel schtelle et Seenge en,
op alle Weeje, Schtrüük on Töck,
et morjes fröösch d'r Dau döcks legg,
on dat deet da jraat sue schiine,
als wü-er d' Eät vo Truur an jriine,
Bloome on Plante vör kottem noch fresch,
hant Blöjje on Woaße hänger sesch,
och d' Blaar vo Böom on Hägge,
op d' Eät v'rwelkt nu legge,
wat sue schtaats es opjejoange,
hät d'r Bleck nu werr na oonge,
et jeet trück werr en d'r Boam,
vo woa et sinne Aafong noam,
doch et jeet niks vör ömmer v'rloare,
denn alles wött werr vo nöjts jeboare,
on dat wat oss nu v'rlett,
al et Koome en sesch drätt,
klömmt boa v'rjöngt vo oonge uut,
wi Phönix uut d' Eisch eruut,

weil ene en sin Joueschkeet,
vo oave dat beschtemme deet,
denn heä aleen höllt en sin Häng,
vo alles d'r Aafong on et Äng.

Ene Wänterdaar uut d' Käängertiit

Uut et Bett jekloome, na d' Küek jejoange,
op d'r Döösch doa schteet, wörm Melk al jereet,
on en Botteramm, jeschmi-et von di Mamm,
an d' Fensterschiif Bloome uut Iis,
d' Düer opjemackt, et früss dat et krackt,
övvernoar hät Frau Holle Schnej lotte folle,
an d' Kall na oonge Iiszappe hoange,
d' Pööl en d' Pau, jefroare vo Kau,
bejje sesch aan als Schledderbaan,
et jeet met Tamtam op d'r Schöllplei nu aan,
en d' Klass en d' Rejj es man half maar d'rbej,
wörp döcks duer d' Ruute e Oor na buute,
es d' Schöll da uut, niks wi eruut,
na heem met Kajeär, nä wat vör e Weär,
d' Böökerteisch fott, keen Aufjaabe op,
von et Medareäte schtonswiis jät jejeäte,
denn d'r Iisschtool deä schteet op d'r Jonk al jereet,
von d'r Suet bis en Hörb es jät mangs ejen Dörp,
op d'r Weäresbärsch es Bedriif al ärsch,
och d'r Baanepool es jerammelt voll,
vo vü-ere bis häänge es Iis op d' Bäänge,
denn wat d' Beäk hät verloare, dat es schtiif jefroare,
kömp dröm wi jeroope, vör Schlittschoon d' loope,
een Koppel di tröck, na d' Meeßekullsbröck,
op Baron sin Wejj wött jefaare hej,
weä der Iisschtool v'rjett, op d'r Klomp sesch sätt,
Kri-e, Jekaakel, Loache, Schpetaakel,
Freud rondom maar, wat vör ene Daar,
d' Schtonde jont hej wi Minütte v'rbej.
Wenn et düüster wött, na heem man tröck,
Schnejj en d' Hoare, d' Boks schtiif jefroare,
d' Häng weil se källe met Schteäke sesch mälle,
oonger Mamm höär Örm weäde jau se wörm,
man es esue möösch, schlöpp boa enn ajen Döösch,
kömp jraat noch knopp d' Tropp eropp,

met d'r Teschelschteen wörm, on d'r Beär ejen Örm,
flök eren en d' Feäre, an d'r Hemmel schtont Schteäre,
vo Mamm noch e Bütske, op d' Schti-er e Krütske,
e Jebätt noch jans kott, on da es man al fott,
nu wött et wi ömmer jans schtell en et Zemmer,
et Leesch jeet uut, on Mamm eruut,
Düer toujemackt, Schutzengel wackt. --------

--------Käängertiit, lecks trück sue wiit,
doch Jedonke an desch bliive wocker en mesch.

Et Woonger von d' hellje Noar

E Woonger woar et wi vör Joare,
oose Herrjott wuet jeboare,
heä, deä sue mächtisch es on jruet,
koam op d' Welt örm, kottch on bluet,
dat woar förwoar en hellje Noar,
wi heä als Mensch oss wuet jebroar,
on et hant vör Freud jesoonge,
di duer d'r Schteär höäm hant jefoonge,
Schööäper, Könninge koame aan,
troore op d' Krepp obaan,
se allemoale, wett off schwott,
pri-ese en dat Kinnsche „Jott",
höäm, deä da hej bej os woar,
sue jraat maar drejondressesch Joar,
denn weil verr höäm net hant v'rschtoange,
moosch an et Krütz heä för oss hoange,
es, oane oss dat noad'draare,
da en d'r Hemmel opjefaare,
doch Mensch - on Eätv'rboongeheet,
heä oss och hüüt noch zeije deet,
denn heä deet net maar oave truene,
wellt witter bej on en oss wuene,
dröm kömp en Käänger, onjetällt,
heä ömmer werr met op d' Welt,
denn en höär Hatter reen on schönn,
doa es jewess heä medde drenn,
sue süüt man sinne hellje Schömmer,
och en Kinnschesoore ömmer,
dröm, wenn e Leäve wött jeboare,
dat es e Woonger, wi vör Joare.

Heelmeddel uut d' Herrjottsapothek

Von alles hej oonge op jen Eät,
es d' Jesondheet et meeste weät,
se es för jeddem, örm öf riik,
e Jeschenk, waal mar op Tiit,
denn Kronkheete, wi verr all wi-ete,
koome wi op jen Liif jeschmi-ete,
vörr dann se en d'r Jri-ep d' kriije,
on onnüedesch net d' liije,
hölt, wenn et net oongesch jeet,
d' Chemie suevööl jereet,
doch bej e bittchkes Onjemaak,
es dat al en oanger Saak,
da es för keene et v'rki-et,
wenn d' Natur heä uutprobi-et,
et schteet sue vööl wat hölpe deet,
en oose Heär sin Apothek,
denn wi op jedde Pott ene Deckel deet poase,
sue lett jeäje alles e Kruut heä woase.
Dröm es et joot, jrip man werr mi-e,
för et öchte ens na Ti-e,
sue schött bej Jripp on Böllcherejj,
sesch Ti-e mar op uut Läängeblöjj,
denn deä hölp bej V'rkelldechkeete,
d' Bazille uutd'schweete,
bej Maarepiin mar net long waade,
met en Tass Ällsti-e jeet se baade,
och hölp all ens Natron dann,
weil man doavo röppche kann,
hät man ens Brassel met d' Wäng,
da hölp Fenchelti-e amäng,
och met Fäffermönz-, Kamelle-,
sesch vööl Onjemaak let schtelle,
on sätt sesch af on tou d' Koas,
benne ejen Liif ens voas,
Sännesblaar on Rizinus,
bräänge alles werr en Schuss,

mot bej et Jeäjedeel, d'r Flökke,
vööl na d'r Abee man jökke,
met jät Koaletabelette,
deet deä Kroam sesch jau werr sätte.
Es man malaad ens oane Jrond,
net kronk, ävver och net jesond,
Brenni-etelti-e bröngt da bej Nuet,
joa döcks werr alles en et Luet,
on es d'r Kreislauf ens doreen,
da hölp man em werr op d' Been,
dat heä mar jau jescheet werr kreist,
et bääste met Mellissenjeist.
E onröööch Hatt kritt werr d'r Dri-e,
met Weissdorn - on met Mistelti-e,
och Droppe uut d'r Feengerhoot,
di sind för kronke Hatter joot.
Met Kaschtangelesoav on -droppe,
let Krompoarepiin sesch schtoppe.
Sind Knööäk on Seäne schtiif wi Pööl,
da hölp Dannenölde-Öäl,
denn deet man domet e sesch schmi-ere,
weäde mongs werr de Schani-ere.
Heengert ens vüere jät on häänge,
su dat man ut d' Bokks kööch schpräänge,
met Baldrianperle on och -ti-e,
doa jöckt ene sue jau niks mi-e.
Es d' Leävesfreud ens vott,
man sütt alles maar noch schwott,
maar da ken Ongs, et wött werr wett,
denn och dojeäje jöff et jät,
met Meddel ut Johanniskruut,
driv dröövv Jedonke man eruut.
Sue bröngt man vööl werr en d' Rej,
met Plante, Wottele on Blöjj,
dröm an döm e Donkjebätt,
deä se för oss woase let.

Ene jootjemende Roat.

Onjedolt talt sesch net uut,
es och net joot jeli-eje,
denn döcks flutscht dobej jett eruut,
wat beäter man jeschwi-eje,
d' Jesondheet och deet liije,
jeet man ömer fats aboat, in die Höhe
ene Schlaar döm kann man kriije,
dröm deä jootjemende Roat:

"Wenn d' Jedolt desch ens verlött,
on du uut d' Huut kööschs vaare,
bliif maar dren, et lont sesch nett,
dees vööl Onjemaak desch schpaare,
kiik din Huut met Rou desch aan,
on da verkniip desch druut de schpräänge,
denn du jlöffs doch waal net draan,
dat du jät Beäteres dees väänge,
met höär doa wuets d' al jeboare,
on dröm jehü-et se desch aleen,
kri-esch se och Vaue met de Joare, Falten
on mäneje Liilau jruet on kleen, Narbe
häs nu suelong al dren verbroar,
on jöf et och noch sue vöal Zoate,
för desch es maar di een jedoar,
dröm set se och wi aanjejoate."

Pastuer, Drickes on d'r Seäjen

Drick jeet et Sonndes na d' Kerk,
möösch noch von daars d'rvüer et Wärk,
sue kömp et, dat heä op d'r Kopp,
jans met V'rjeät d'r Hoot lett opp,
dat wött em evver ösch jewess,
wi al d' Määs boa ü-ever es,
weil et maar öm Menütte jeet,
heä sinne Hoot net afmi-edeet,
wi nu Pastuer d'r Seäjen jöff,
on sinne Bleck op Drickes tröff,
doa jonnt d' Nörve met em duer,
on sinne Blutdruck deä klömp huer,
jans koat kikt heä duer sinne Brell, böse
on dreut deä Drick met Füer on Höll,
doch deä es en sin Bonk doa häänge,
sue jau net uut d' Rou de bräänge,
jri-emelt sesch eene, on sätt dropp,
och Heär, wat reescht er ösch maar opp,
denn es d'r Seäjen von ösch joot,
da jeet heä och duer minne Hoot.

D'r kuri-ede Beäterwi-eter

Weä noch deä Drickes hät jekonnt,
wett och om sinne jruete Monnt,
ejaal, om wat et sesch och jing,
wenn heä ens en en Koppel schting,
of nu bej Frolüü oder Männ,
sin Mull hau üeverall heä drenn,
ding net ens vör d'r Herrjott kusche,
wool döm noch en et Hoantwerk fusche,
dat häu heä beäter maar jelotte,
denn bej d'r Heär troor heä d'r Kotte,
wi nu deä Drickes wuet kuri-et,
dat wött hej kott ens opjefüet.

Deä Hein, heem Drickes maar jenonnt,
jing jedden Daar met sinne Hont,
sesch om jen Dörp d' Been v'rtreä,
on an et Feldkapellke beä,
na onjefi-er e Veddelschtöndsche,
troor heä werr witter met si Höntsche,
ens, en d'r Suemer, et woar heet,
deä Drickes dömmde al vo Schweet,
d'r Schteär deä schtook, d' Loff di schting,
wi heä werr op jen Dörp aan jing,
d' Knej di wuete höäm al week,
heä koam noch jraat bis an en Eek,
oonger d' Kruen doa hi-el heä hüü,
denn et woar sue benaut wi nii, schwül
och Fiffi, sons noch zömlesch ti-e, zäh
doch jraat d'r Jöngste och net mi-e,
hau en et Jraas träk Plaats jenoome,
frue, von d' Puete aafd'koome,
Drick ding et sue wi sinne Hont,
on mi-ek och op d' Eät sesch lonk,
heä läckt d' Häng oonger d'r Kopp,
on sinne Bleck deä jeet eropp,

on dobej süüt heä nu vo oonge,
vööl Eekele huer oave hoange,
träk fönk nu Drickes an seneere,
on sin Jedonke jonnt spazeere,
Herrjott, esch kann desch net bejriipe,
dat du jät Klenns sue huer letts riipe,
Eekelkes, man süüt se koom,
an sonne jruete schtaatse Boom,
on Kürbise fett, jeäl on rond,
di letts du kruupe op d'r Jrond,
deä Senn, döm kann esch net v'rschtoan,
esch häu et omjedrett jedoan,
op ens hüet övver sinne Kopp,
e Ruusche heä, d'r Wänd kömp op,
e Eekelke dat föllt eraaf,
deä Drickes meddse op d' Naas,
doch weil et lochte a Jeweesch,
hät net vööl Schaa et aanjereesch,
häu enne Kürbis draan jehoange,
wüer net sue joot et aafjejoange,
on dröm röpp Drickes nu vo oonge,
lott joot et si-en, esch han v'rschtoange,
vo nuu aan hoat esch mesch doadraan,
well nii et lääste Woat mi-e haan,
wi Du et macks, sue es et joot,
denn Dii Duen Heär hät Hoant on Foot.

D' Li-er vo Aasi-e on I-er
(Die Lehre von Ansehen und Ehre)

En Honn, di soar ens vör d'r Hahn:
„Doa es doch waal v'rki-et jät draan,
wi döcks hej oonge op d' Welt,
I-er on Aasi-e wött v'rdellt,
nööm doch aleen maar ens os twi-e!
Wömm, froar esch desch, jebüet waal mi-e?
Du dees joa niks wi kri-e maar,
doch esch lägg Eier, Daar vör Daar,
on doch hät man et mi-e met desch,
völls mi-e sojaar als wi met mesch,
Denn, wenn esch long al net mi-e bön,
kretts du noch en d'r Daar eren,
denn desch lett Joare man stolzeere,
mesch jeet man fröösch al an d' Feäre,
on dat erjöff doch keene Senn,
woa esch aleen mesch doch maar schenn, abmühe
on I-er on Aasi-e dröm och mesch,
völls i-eder touschteet als wi desch,
on sue joa och dat länger Leäve,
doa moss d' doch waal rääch mesch jeäve!"
Deä Hahn, en sinne luese Kopp,
deä hät doa träk en Antwoat dropp,
on vlüejelschlaarend, oonger Kri-e, krähen
oonger Dibbele on Dri-e,
schtellt heä sesch en Positur,
op d'r Määshoop oave huer,
kik op di Honn eraf on sätt:
„Wi du dat menns, jeet et döcks net!
Et es hej oonge op d' Eät,
noch long net deä et meeste weät,
deä ömmer sesch an werke höllt,
weä krett, deä es döcks mi-e jetällt!"

Ene luese Vuerel

E Mööschke, uutjehööngert, dönn,
soar Foor ens legge op jen Dänn,
weil boa vör Hoonger et v'rjing,
met Schmaak et an de pecke fing,
doch na e Köerke fluer et flott,
von di sue lecker Moaltiit fott,
koam flöck da met en oanger Möösch,
werr trück an d'r jedäggde Döösch,
et doar, wat sölver höäm ding schmaake,
wü-et oangere en Freud och maake,
deä Jaas, vo heem uut joa net blü-e,
deä lett sesch dröm och net long nü-e,
di Kompenej di twi-e jeföllt,
se freäte, wat et Zeusch maar höllt,
nävvereen on Kopp an Kopp,
Niit on Messjons kömp net op,
dat wat a Foor eröm sue leggt,
desaame wött et opjepeckt,
jeflött wött noch jät bejeneen,
on da fleeje di twi-e uutreen.

Wenn doch verr Mensche, jruet on kleen,
oss sue v'rhiele oongereen,
vo Hatte deele köösche, jeäve,
om wivööl beäter wü-er et Leäve.

Man es, wi man es

Op d' Eät hät jeddes Weäse,
sue sin eeje Aat d' leäve,
lautstärk, oane Tüen on liis,
jeddes op sin Aat on Wiis,
wi oongerschettlesch dat döcks es,
wött an e Beispiel nu jewess:

„Ene Karpfen volt sesch wool,
häängenuut en sinne Pool,
heä schwomm eje Waater rond,
wi dat Föösche joa sue dont,
heä wuet jevoort, hau Kompenej,
woar, wi man sätt, ärsch joot d'rbej,
maar ee Deel jing höäm op d' Nörve,
ding em d'r Morje döcks v'rdörve,
oave, doa schting op d' Wej,
ene Honderschtoal kott bej,
on jeddes Ei, wat doa man loar,
wuet laut onger d' Lüü jebroar,
wenn heä döcks jeär noch jät jedööst,
wuet oave werr e nöj bejröösst,
on dat Jekaakel Daar vör Daar,
dat schloor em fleddesch op d'r Maar,
wi nu en Honn ens suupe koam,
heä fats dat Derke vü-er sesch noam.
Zaar luster ens du Köarkespecker,
din Zoat di jeet mesch op d'r Wäcker,
mesch schtüert et morjes deä Behei,
öm e enüesel enkel Ei,
esch läg desaares een Milliuen,
on rüüm et mesch met keene Tuen,
wenn esch nu och öm jeddes Ei,
suevööl Jedööns mi-ek on Behei,
wü-er op d' Welt, wat e Debakel,
niks oangeschters wi maar Jekaakel,

dröm dot e wi-eschter sue wi esch,
on lägt se schtell on höäsch vör ösch.
Di Honn di schöddelt met d'r Kopp,
on sät, nu reesch desch maar net op,
dänk och jefälles doa ens draan,
dat och et Schwiije nörve kann,
of vööl of wenesch man deet saare,
dat legt maar an d' Erbanlaare,
et kömp, on dröm hoat doa desch druut,
joa keene uut sin Huut eruut,
denn Mensch on Deer, dat es jewess,
jedder es sue, wi heä es."

Kättereakzijuen

An minne Dokter, mot esch saare,
an döm, doa wi-et esch wat esch han,
denn bön esch ens met Piin jeschlaare,
da hölp heä mesch, sue joot heä kann,
heä es ömmer ärsch jefällesch,
ejaal, wi döcks esch nan höäm loop,
on heä wött och net rebällesch,
wenn en d' Noar esch nan em roop,
heä reck ömmer mesch sin Hoand,
wenn esch jans oonge duer ens bön,
heä tröck mesch da werr a Loand,
dat esch d' Welt jau bonnt werr senn,
maar lääs, bej Koppiin, mott esch saare,
doa fluttschde esch em uut d' Häng,
esch hau d' Pelle net v'rdraare,
heä woar met si Latiin am Äng,
wat heä sue alles och ding hälle,
esch örm Jeschi-er v'rdroor niks mi-e,
dii Ki-er, esch mott et ens v'rtälle,
du kri-esch heä net met mesch d'r Dri-e:

Hau lääs ens Koppiin vör de vräcke,
d' Hoare denge mesch noch wi-e,
e enzesch Riite, Kloppe, Träcke,
en minne Kopp, esch koosch net mi-e,
bön na d'r Dokter dröm jejoange,
heä schri-ef och jät d'rjeäje op,
heä li-et mesch en min Nuet net hoange,
on kloar wuet esch werr en d'r Kopp,
maar joaf esch nu mesch nöjj an klaare,
doch dat hau niks met höäm de duen,
esch hau d' Pelle net v'rdraare,
et joaf en Kättereakzijuen,
mi-ek och d' Koppiin nu sesch raar,
sue hau esch deeper nu e Riite,

esch kri-esch Maläste met d'r Maar,
on lääfde daarlong von Beschüüte, — Zwieback
joaf mesch och Haaferschliim an läppsche,
dronk, wenn och onjeär, noch Ällstie, — Wermuttee
wat koam eruut, e enkel röppsche, — rülpsen
on minne Maar deng witter wi-e,
esch al werr na d'r Dokter henn,
bli-ef, wi man joa sue sätt, „am Ball",
heä schri-ef jät op, esch noam et en,
on nu kri-esch Jüek esch üvverall,
vör mesch woar nu joa voll et Moat, — Maß
on joaf mesch dröm och werr op Weäsch,
d'r Dokter kroasde en e Schoat, — Schublade
on soar mesch, si Büddschee wü-er leäsch,
dout mesch e unverkäuflich Muster,
nu en min uutjeschträgde Häng,
on sätt d'rbej vör mesch, nu luster, — höre
et köösch joa hölpe fleesch am Äng,
esch schloggde di jeschängde Pelle,
da onjevier en janze Weäk,
d'r Jüek, deä li-et sesch domet schtelle,
maar nu follt Piin esch en d' Knöök,
kri-esch en d'r Batz en Schpritz d'rjeäje,
heä klü-erde blau sesch, jröön da jeäl,
ejaal, esch koosch d' Fott werr weäje,
des Ki-er jing Jotseidank niks feäl,
hoong esch och weäkelong d'rneäve,
es och d'r Hängesch noch jät bont,
esch bön, wi schönn es doch et Leäve,
nu bis op Kopiin werr jesond.

Jät för de roa

Alla nu mar ens noajedoar,
e Woat op Platt wött hej jesoor,
wenn et och jliik jeschri-eve schteet,
doch drejjerlej bedüüje deet,
rott i-esch dat Jonk ens von en Schtuut,
da hat er et all boa eruut,
nu noch d'r öschte Buuschtaab vott,
on ene oangere ejjesott,
et es deä töösche O on Q,
dat es et al, wett er et nuu?
Doch weä noch ömmer onjewess,
joa long noch net d'r Dömmste es,
dröm beschriif esch noch ens jau,
alle drej nu janz jenau:

Jruete di jonnt drömmerömm,
Käänger trottsche meddsedrenn.
Et hät Feäre anschtatt Hoare,
on et frett jeär Jrönnt on Koare.
Onjeschpetzt schleet man deä Penn,
met Würsch maar en d' Eät erenn.
Nu mott et joot si-en met beschriive,
man kann en Saak och övverdriive,
denn et es joa waal jewess,
dat hej jemennt e "Pöllke" es.

Pöllke: Pfütze, junges Huhn, kleiner Pfahl

E Pöllke, wi man wi-ete deet,
en Kull es, di voll Waater schteet.
E Pöllke es en Honn jewess,
dat noch net uutjewoase es.
E Pöllke es, dat kann man saare,
e Hoot för en d' Eät de schlaare.

Wi du mesch, sue esch desch
(Butz wi:der Butz)

Opa Korneles, ochzech boa,
set en d'r Leänschtool on denkt noa,
on dobej kömb em en d'r Kopp,
wat jonk jetrout heä ens jeloppt,
denn höäm völt en, dat heä vör Joare
di Oma een Ki-er hau bedroare,
weil si Jewesse nu em driff,
höäm och maar wenesch Tiit noch bliff,
weil heä sue ärsch al es an kraake,
dröm welt jeär reene Döösch heä maake,
on dröm vönk heä di Jeschichte,
nu di Oma an d' bischte.

Oma, di ajen Döösch noch sett,
d'r Medarsöönger töösche hät,
wött ut d'r Schloap eruutjeri-ete,
on krit si Vrämtjoan nu de wi-ete:

„Zaar Seef, esch mot desch ens jät saare,
wat esch bis nuu aleen jedraare,
han desch, long es et al verli-eje,
jät Vledejes vo mesch verschwi-eje.
Vör Joare, op et heemajoan,
han ene Feältrett esch jedoan,
on nuu, et es vör mesch net leesch,
läg esch min Kaate op d'r Döösch.

Du wets doch, wat vör Daar on Joar,
vör ene schtaatse Keäl esch woar,
on Vrolüü en d' bääste Joare,
raatelsjäk joa na mesch woare,
doch esch woar maar op desch v'rseäte,
on han dröm ömmer heem jejeäte,
maar ens es et mesch net jefluppt,
ens, Seefke, han esch desch betuppt.

Et woar Mai on Vuerelschü-et,
wi oonger Koas esch han probi-et,
woar aleen noch laat op Röttsch,
on hau eene en d' Möttsch,
d' Schteäre oave, on d'r Moan,
hant och en Deel drabejjedoan,
tällt man dat alles bejeneen,
sue bön esch et net scholt aleen.

Du känns doch ut jen Dörp dat Tring,
dat joa al ömmer op mesch schting,
wi döm esch en d' Jraane li-ep,
on hät mesch noch e Öschke kni-ep,
woar net mi-e, dat kaveer esch desch, versichere
esch Heär on Meester övver mesch,
d'r Düüvel deä hät mesch jeri-eje,
dat et mesch hät eröm jekri-eje,
doch Jlök för mesch, bej al di Wärk,
häs du niks dovon jemärkt."

Oma, net op d' Mull jevolle,
jri-emelt, on vönk an de kolle:
"Daß du probi-et häs oanger Koas,
han esch vo Aavong aan jewoos,
denn Tring, döm et Jewesse schloor,
hät daars drop et mesch al jesoar,
maar vo desch huet esch kee Woat,
on dat mi-ek mesch reschtesch koat. böse
Doch han esch och vo Wut jekockt,
esch han mesch net met desch getockt,
han sue jedöldesch wi en Katt,
noch en tiitlong schtell jewatt,
doch weil's du witter häs jeschwi-eje,
hät mesch d'r Düüvel och jeri-eje.

Du känns doch Drickes ut jen Dörp,
deä joa al ömer op mesch schörp,
döm han esch mesch, hüüt solls det wi-ete,
vo Jrääl du an d'r Hals jeschmi-ete,
han desch sujaar, vör et de saare,
öm en Längde noch jeschlaare,
för dat, wat du maar ens tömti-et,
han esch mesch dubbel revangschi-et,
doch Jlök för mesch, bej al di Wärk,
häs du niks dovon jemärkt."

Wi Tring et riike Troue longs d' Naas jing — Heirat

E Beld vo Frommesch woar dat Tring,
wi et sue en d' Flüer noch schting, — Blüte
denn von d' Fööt bis an d'r Kopp,
doa schtoong et pront on propper dropp,
woar net de deck on net de dönn,
hau en d' Bocke Küllkes drenn, — Grübchen
koalschwotte Krolle op d'r Kopp,
on ene Vüerbou net de knopp,
Oore hau et, kloar wi Schteäre,
on e Jonkwärk leesch wi Feäre,
man dobej noch saare mott,
Tring woar ömmer kott jeschott,
on sue woare ejen Dörp,
och d' Borschte op em schörp,
sölv Drick, Joartennde Jongjesäll,
beschloor, wi heä em soar d'r Brell,
bej höäm, deä jriis al on voll Jeesch, — Gicht
wääschde op ens sesch werr et Fleesch,
wool jäggewäsch op sin au Joare
och et Troue nu ens koare,
heä, al d' sibzesch op d'r Pockel,
ställde sesch aan wi ene Jockel, — Hahn
schmi-et raatelsjäck sesch en d' Bross,
on soar, wi wü-er et Tring met oss,
dat Tring dat ki-ek et ösch jät klöschtesch, — verdutzt
on doar, deä Aue tickt net reschtesch,
wat wellt deä da noch met e Fü-ehle,
an döm doa sint doch al d' Mi-ele, — Milben
doch sue op ens, doa wuet em kloar,
wat för en jou Partii heä woar,
dat Knöpp heä hau, e eeje Huus,
hät örm woar wi en Kerkemuus,
on weil et dat sue satt wi Kotz,
woar dröm et evverschtoange fotts,

et doar, deet hängereen heä schtörve,
don als sin Frau esch alles örve,
on sue jing et uut sesch eruut
on mi-ek met hööm e Tröffe uut,
zaar Drick, schtonk morje Ovvent laat,
om Nü-eje en Pastuer sin Jaat,
deä leck da long al en d' Feäre,
on schtü-ert os net bej et Pusseere,
on wat et Troue aanbelongt,
mesch jeär et hängereen al mongt,
deä Drickes, nu al raatelsjäk,
woar domet evverschtoange träk,
et ovvents drop, et woar sue wiit,
schtoong heä nu doa op Uer on Tiit,
Schlaar Ti-en deä Örme och noch schting,
weä op sesch waade li-et woar Tring,
deä Drickes woar net joot mi-e dropp,
d' Kau di kruep an hööm eropp,
denn et woar sääs Jraat oonger Null,
Drick, en et Kamesoal d' Pull,
troor nu deä Flachmann uut d' Teisch,
schott sesch eraf d' janze Fleisch,
dat holp, denn kloar wuet sine Kopp,
heä doar, wat don esch aue Knopp,
en d'r Düüstere sue laat,
hej noch en Pastuer sin Jaat,
bön doch sue long al en d' Muut,
on et Füer na Tring jing uut,
jeen een Minüt heä länger schting,
mi-ek dat heä Lond jewänne ding,
vo Tring doa wool heä niks mi-e wi-ete,
dat Wiif hau bej hööm uutjeschi-ete,
vo Troue on deä janze Koll,
hau heä d' Naas jeschtri-eke voll,
bli-ef dröm uut eeje frejje Well,
bis heä d' Rees ding Jongjesäll,

sue jing dat Tring met Drick d'r Baas
et riike Troue longs d' Naas,
et schloor aleen sesch duer et Leäve,
bis et d'r Lööpel aafdingjeäve

Moan on Moanjecke

Wenn heä sue an d'r Hemmel schteet,
on schtell si Leesch os jeäve deet,
da es et joa boa net de jlööve,
dat heä e Weäterke kann dröövе, — Wässerchen
on doch bröngt oose Eättrabant,
et noars vööl Lüüt uut Rand on Band,
dröm weäde di hej op et Lond,
Moanjecke sue op Platt jenonnt,
wenn heä net jans sesch zeije deet,
da hant met höäm se noch kee Leet,
doch wenn heä VOLL deet oave schtoan,
da es et met höär Rou jedoan,
se legge da wi opjedrett,
met oape Oore eje Bett,
se voange an de weestere, — unruhig werden
köösche deä Moan en pleestere, — eine herunter hauen
wörpe sesch et Plümo aaf, — Oberbett
legge blonk da op d'r Kaaf, — Strohunterlage
vo hott na haa wött sesch jedrett,
es morjes döcks määsnaat jeschwett,
se dont vo Messmoot Dümmkes dri-e,
on noch vööl oanger Denge mi-e,
sue vo alles wött jehällt,
Schöppkes weäde och jetällt,
Pelle weäde ejenoome,
man wellt joa an schloape koome,
et wött suevööl uutprobi-et,
sojaar autogen traini-et,
d'r Raak wött drüsch, d' Löppe schprok, — spröde
d' Huut völlt aan sesch wi jekokt,
och met d' Bloas doa hät man Leet,
weil se sue döcks sesch mälle deet,
op höär es net mi-e vööl Verlott,
jät weet wi döcks man pisse mott,

och kömp, on dat döcks net de knopp,
bej al et I-eländ Jüek noch op,
da wött jeschuurt sesch on jedoppt,
et Fäll metoonger opjeschrobbt,
als wenn dat net jenoch nu wü-er,
schtont döcks och Krömp noch vör d' Dü-er,
di sesch da lotte, wenn se doa,
fiis uut an Ti-ene on an Broa, — unschön, Waden
och kömp döcks op von jans aleen,
e Sööngele en Örm on Been, — Prickeln
hät man nu ene nävver sesch,
deä för deä VOLLE Moan niks jöff,
on reschtesch deep de schloape leck,
da hät op döm man och d'r Beck, — Groll
sue bej et Pääse on et Bronke, — Grübeln, Sinnieren
koome och trück da werr Jedonke,
di long man hau op Sii jedöjjt,
nu weäde se werr duerjeköjjt,
kömp von et Höckske op et Schtöckske,
döcks noch wenn lutt et Morjejlöckske,
dat se net d' Bejoavung kriije, — ausser sich geraten
wenn jedde Monnt sue ärsch se liije,
wü-er ene Roatschlaar joa net schlääsch,
deä fleesch am Äng och hölpe köösch,
dat, vör jät Schloap eruutdkwätsche,
Moanjäcke och sesch ene pettsche, — einen heben
et sue maar dont, wi heä et deet,
wenn VOLL heä werr ens oave schteet-

- of dat e Jeäjemeddel es,
dat es joa waal net sue jewess,
et köösche, wött de vööl jenoome,
oanger Maläste op da koome,
dröm maar bej VOLLMOND keene heäve,
li-ever an weestere sesch jeäve,
denn al et Kroase sesch v'rschlitt, — Kramen
da, wenn man en et Jraas ens bitt.

Mögge

Jaanet jeli-eje es dat Vi-e,
et deet oss tärrje döcks on wi-e,
et es reen för jaaniks joot,
es v'rseäte maar op Bloot,
weä et sööt hät, kömp an liije,
deet sue Deer em tööschekriije.
lüstert wi et eene jing,
deä voll Jrääl sesch weäre ding.

Twi-e Mögge woare noars ens schörp,
op deä Drickes uut jen Dörp,
di öschte schtook em en sin jruete,
blonkjeschmi-ete näckse Puete,
di kri-esche Büüle, wuete hetzesch,
on deä Drickes deä wuet bletzesch,
mi-ek nevver sesch et Lömpke aan,
koam dobej an d'r Wecker draan,
deä tollverde, on fi-el eraaf,
on woar vo Joan on Loope aaf,
di Möck, saat von deä Drick si Bloot,
soat nu nävver d' Weischkomood,
deä Drickes, deä soar maar noch ruet,
poggde di Bi-es on schloor se duet,
di nöjj Tapeet, een Weäk maar out,
di woar met Möggebloot v'rsaut,
deä Drick si Triina, wat e Jlöck,
kri-esch von di Souerej niks met,
Drick kloom werr na je Bett eren,
on dusselde och werr jät en,
op ens du soat heä werr piilopp,
denn heä hau Jü-ek nu an d'r Kopp,
di twedde hau em aajeboart,
on och a höäm si Bloot jekoart,
se soat nu an d'r Kleejerkoas,
on dat koam Drickes joot de poas,

ärgern

Wut

Füße

on oane dat heä övverloar,
schmi-et sinne Schluff heä duer d' Loor,
vör dat Deer een uutd'wöösche,
doch d' Lomp di hoong d'rtöösche,
vör di schtaatse, pasteliine,
woar et nu jedoan met schiine,
di vör Joar on Daar jeörvde,
loar nu op jen Eät en Schörve,
nu wuet wocker och dat Tring,
on et woar fatts bej d' sinn,
on wi et oave ajen Deck,
maar noch soar d'r näckse Schtäck,
kri-esch deä örme Drick se drü-ever,
sin Karenztiit di woar ü-ever,
Triina dat hi-el net d' Schnuut,
Drickes woar op Mettleet uut,
wi-es op sin Pü-et on sinne Kopp,
nicks wi dicke Büüle dropp,
doch doa joaf dat Tring nicks vü-er,
et woar witter wi en Vü-er,
kanns du Döppe mesch v'rtälle,
wat esch oane Lomp soll hälle,
wi vääng esch da d'r Kaamerpott,
wenn noars esch Waater lotte mott,
min Bloas di höllt keen Noar long poal,
du wetts esch mott döcks twi-e - drejmoal,
Drick hau Mettleet met dat Triin,
on si Hatt jing uut d'r Liim,
Fräuke, esch schpaar jans aleen,
krii et Jällt schon bejeneen,
esch rook vo nu aan wenejjer,
on drenke donn esch senejjer,
du wötts et si-en, da hannt verr flöck,
en Lomp werr oave ajen Deck,
on esch jäff och mi Woat desch drop,
esch reesch mesch net sue jau mi-e op,

Furie

denn wat esch ding met Onbedoar,
hät mesch maar Ärjer ejebroar,
mott Lomp on Wecker nöjj nu jääle,
mesch werr met tapezeere kwääle,
Jrääl, wi-et esch nu deä bröngt niks en, Wut
denn et sett döcks d'r Düüvel dren,
man kritt maar met Jedold on Schpöjj, Spucke
völls beäter alles op d' Rejj.

Minne nöjje Schirm

Deä aue, jriise Schirm vo mesch,
heä hät et Leäve hänger sesch,
d' Schtong es scheef, d'r Jri-ep kapott,
on och et Dook es faal on rott,
mi-ek esch em lääs bej Reäjen op,
du wuet esch naat, on net de knopp,
a Schtälle woar heä wi en Siip,
on dröm för vottd'wörpe riip,
jeng mesch si Äng och waal jät noa,
denn ochti-en Joar hau esch em boa,
et koosch niks hölpe, heä moosch vott,
op höäm doa woar net mi-e V'rlott,
nu moosch esch ene nöjje haan,
esch troor mesch dröm halfsonndes aan,
schtook et Pochtmonee mesch en,
on fuet na d' Schtadt eren,
en Hensbärsch op d' Oppelschtroat,
woar en Verkäuferin op Droat,
om eene mi-ek se vööl Behei,
on pri-es em aan als lääste Schrei,
met döm, sätt se, doa makt er Schtaat,
heä es et Nöjjste op d'r Maat,
dröm kickt em ösch maar joot ens aan,
jät jans Besoongejes es draan,
denn döüt er op deä ronge Knopp,
da jeet vo jans aleen heä op,
on sue kommt er net en et Schwömme,
wenn et reäjent ens en Drömme,
heä dräät sesch en d' Hond och leesch,
denn heä es lochte a Jeweesch,
es och fazünnlesch, net de jruet,
et Dook extra sue lööschtent ruet,
denn met sonn opfällejje Klü-er,
doa kommt er joot duer d'r V'rki-er,

denn alle Autos hoate hüü,
för deä rue Parraplüü,
sue hi-el dat Frommesch sesch an kolle,
deä Schirm fing aan mesch d' jevolle,
wat soll esch saare, esch wuet schwaak,
on esch jool dat Reäjedaak,
ene Bruune loar esch uut,
kri-esch noch jätt Jerömmsch eruut,
nu woar vo mesch dat schtaatse Schtöck,
man wönschde mesch doamet vööl Jlöck,
esch fuet na heem, kontent wi ni,
met minne nöjje Parraplüü,
deheem hät op d'r Jonk heä oonge,
noch en janze Tiit jeschtoange,
suelong, bis dat e Weär opkoam,
on esch em met na buute noam,
ajen Hemmel schtinge Schöppkes,
on et fi-ele och al Dröppkes,
flöck kri-esch d' Bocks heä aafjeschtröppt,
esch woar jeschpannt, heä wuet jedöppt,
esch dout op deä bewoosde Knopp,
et ding sesch niks, heä jing net op,
deä dü-ere, nöjje Schirm ding kniipe,
on et reäjende al Schtriipe,
sue langsam koam d' Jal mesch huer,
doch deä nöjje Schirm bli-ef schtuer,
koat joaf esch mesch an hööm an vreeke, — böse, gewaltsam biegen
denn esch fing aan al opdeweeke,
doch dann han esch et draajejoave,
met Ömmere koam et vo oave,
jing naat na heem wi ene Pirm, — Wurm
met minne nöjje toue Schirm.

Es werr von Technik ens d'r Koll, — Rede
esch han d' Naas jeschtri-eke voll,

esch bön, on dat es mesch jemennt,
von deä moderne Kroam bedennt,
bloas jät op d' Fisematente,
on jääl mesch werr ene jewännde.

D' Naas

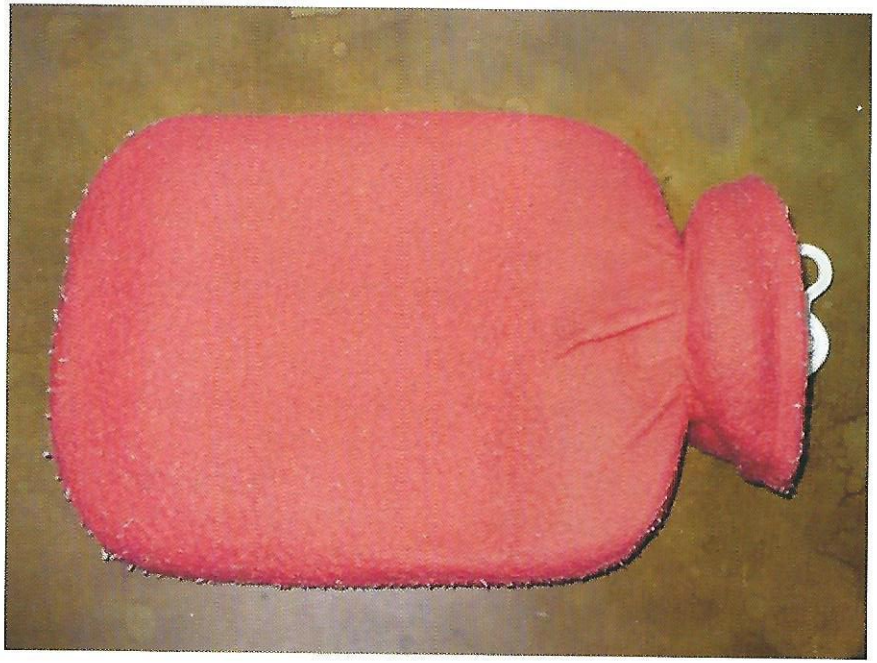
Ajjen Liif, wi jedder wett,
man vööl Denge dubbel hät,
Batze, oonge ajjen Röck,
Oore, Uere, och twi-e Schtöck,
Örm on Been op jedden Fall,
doch dat es et noch net all,
oave, oonge, vüere, häänge,
kann noch mi-e man dubbel väänge,
maar en Naas kömp nii als Paar,
di jöff et ömmer enkel maar,
et jöff brejje, longe, kotte,
knubbeleje, schpetze, botte,
kleene, jruete, scheeve och,
Fazuune jöff et noch on noch,
wenn och al ens et Uutsi-en schtüet,
Truuf es doch, dat se funksioni-et,
on vör dat net en Froar de schtälle,
darf net de vööl man met höär hälle,
dröm deet man och et bääste faare,
wenn man se net de huer deet draare,
on se om Joddeswell och net,
en oanger Lüüt höär Saakes schteckt,
denn man bruck dat Schnueterdöppe,
e Leäve long för Loff de schöppe,
on wenn na Joare ens d' Oore,
och net mi-e von et bääste doore,
man met en Naas jät Foastes hät,
woa man sesch sinne Brell dropp sätt,
als enzeje en et Jeseesch,
es se op Rüüke uutjereesch,
doch jraat, wenn et sesch doadröm jeet,
se hüütsedaar döcks schwoar sesch deet,
weil se joa, on dat net de knopp,
döcks ärsch vööl Uesel rüüke mott,

da kann man et höär net v'rdenke,
dat höär dat al ens deet schtenke,
on se vo Jrääl da schtuer sesch schtällt,
on niks duer mi-e lotte wellt,
da kömp jeleäje, dat deä Knubbel,
doch an et Äng jät hät wat dubbel,
denn twi-e Lööker, wi man wett,
oonge ajjen Naas man hät,
on deet nu een dovon ens kniipe,
kann op dat oanger uutmanwiike,
on kritt, wenn och net jraat suevööl,
jät Loff noch duer di oanger Höäl,
en Naas, dat mott eruutmanheäve,
vüet e jans eejewellesch Leäve,
lett Waater siipe, höllt et voas,
es döcks suejätt wi en Mimos,
doch jedde, on dat es jewess,
maar ömmer ens v'rtreä es,
denn of breet, long oder kott,
knubbelesch, schpetts oder bott,
bej alle Naase onjetällt,
di et sue jöff hej op d' Welt,
of se vo Örme sind of Riike,
fönk man keen twi-e di sesch donnt jliike,
ejaal, wat och för e Format,
jedde es e Unikat.

D'r Wörmebüll

Jeäje raasele on körme, jammern
jöff et jät dat joot deet wörme,
man nömb offens na et Bett,
ene Wörmebüll sesch met,
wenn bej Kau man schloape jeet,
sue e Deng Maraakel deet,
janz ut Jummi sind sin Wäng,
dröm es week heä en d' Häng.
Voll heet Waater, net de wenesch,
wörmt heä Röckschtrong joot on Hängesch,
och d' Muskele on Seäne,
deet heä met sin Hetz v'rweäne,
sind häänge Röbbe wörm on Ni-ere,
da hollt man sesch deä Büll na vü-ere,
läggt em ösch op Bross on Örm,
on d'rnoa op Buuk on Dörm,
sue lett man em oonger kluttsche,
üeverall da hen ens fluttsche,
von d' Fööt bis an d'r Kopp,
döüt man hööm eraaf eropp,
sue wött vo häänge on vü-ere v'rwennt,
weä ene Wörmebüll si eeje nennt,
es man duer wörm an Liif on Si-el,
da kömp heä oonge an d'r Di-el,
doa legg heä nu, wött langsam kaut,
on wat dropp dat d'r Morje jraut,
sue wött heä Noar vör Noar jeschennt,
bis dat op ens heä uutjedennt,
wenn heä et Waater net mi-e höllt,
da hät si Leäve heä v'rschpellt,
denn legg man ens met si Jemöös,
et Morjes en d'r naate Knöös,
schmitt man vo Jrääl hööm en d'r Müll,
on jöllt sesch ene nöjje Büll, ---

--- doch och döm wörpt man werr fott,
wenn heä aut es, fuul on rott,
sue es et nu ens op d' Welt,
weä uutjedennt, es aafjemällt,
on makt oss sojätt och net frue,
et Leäve dat es döcks joa sue,
weä sin Schöldeschkeet jedoan,
deä kann joan,
doch Jott sei Dank es och jewess,
dat sojätt net d' Reejel es.

Bröttsches

Bröttsches, fresch, et morjes fröösch,
sind jät Jotts op jede Döösch,
Bäckerlüüt di wi-ete dat,
schtonnt dröm vör Daar al op d' Matt,
wenn noch d' meeste schloape donnt,
se long al en d' Bockschtuef schtonnt,
hant vör et Luure von d' Jlocke,
al en jans Deel aafjebocke,
di se en Tüüte aafjetällt,
d' Konde bräänge wi beschtällt,
lägge se höär wörm noch ni-er,
op d'r Dölper vör jen Düer. Stufe
Dat läcker Rüüke ejjen Dörp,
mack net aleen d' Lüüt maar schörp,
och sue mänije Vleäjelsmöpp,
deä et noars erömjeschtröppt,
schtickum ens e Bröttsche frett,
wenn d' Jeleäjenheet sesch bett,
duer Rollatretze, Fensterschleäsch,
söck d'r Jerüek sesch och d'r Weäsch,
jeet om Schlööper leesch on locker,
on mack och d'r lääste wocker,
deä jaapes ut d' Feäre klömp, gähnend
on sesch eren d'Bröttsches nömb,
on wenn heä jraat son Ji-er drop hät,
et Weische och al ens verjett,
on en d' Oore noch d' Pöppsche,
schnitt heä sesch duer et öschte Bröttsche,
deet sue reschtesch sesch verweäne,
on jou Botter drop sesch kleäne,
Klottschki-es, Siipnaat, wat maar jeet,
dat et och joot röttsche deet.
Es sue e Bröttsche hüüt och düer,
et hölt joa waal och Schtonde vüer,

denn bliff jät hoange an d' Bocke,
hät man noch long jät vör d' schlocke.
Et es och jeddem vrejjeschtällt,
et sue de eäte wi heä wellt,
dubbel, enkel, kleenjeschni-eje,
och jezoppt wött et jeli-eje.
Weä op et Biite sesch verlett,
weil heä sin eeje Täng noch hät,
et sonne vresche ronge Knubbel,
meestens oape oder dubbel,
doch sind d' Dredde en d'r Monnt,
di och noch net joot sette donnt,
da kann paseere, wenn man bitt,
dat man se ut d' Mull sesch ritt,
on se da legge, wat en Nuet,
met et Jeköüde en d'r Schuet,
vör sue ens net de seevere,
amäng noch de beschleevere,
kann man sesch röösch dat Bröttsche kriije,
on möntschesmoat en Schtöckskes schniije,
doch weä maar op d' Fällje bitt,
weil heä d'r Kö-äk vo Dredde kritt,
se en et Schoat dröm legge hät,
doch och ens jeär e Bröttsche ett,
deä kann weeke on och kroppe,
en d'r Kaffe mongs sesch zoppe.
Sue kann man morjes bej et Eäte,
d'r Knigge onscheni-et verjeäte,
hät man d' vööl ens a Jeweesch,
met Bröttsches afnööme es leesch,
denn wüer man jeär ens jät eroonger,
von onjemäckeleje Poonger,
kann man e drüsch Bröttsche köjje,
oder och maar d' Kuesch verdöjje,
met sue en öffe Bröttscheskuer,
hät jau man werr en jou Fijuer,

doch welt jans flöck man aafjätnööme,
darf man von Bröttsches maar noch drööme,
on et morjes se de eäte,
mot en tiitlong man verjeäte,
doch es d'r Vorsatz noch sue hellesch,
dat hoate es al sue en Saak,
es ovvens och d'r Jeist noch wellesch,
et morjes wött et Fleesch werr schwaak,
denn Bockjerüek sue fröösch vör Daar,
deä mack rebällesch jedde Maar,
sue dat et Foaste man verjett,
on werr met Schmaak e Bröttsche ett.

Möösch on Mimm
(Spatz und Katze)

En Möösch fluer monter hen on heär,
dat ding en Mimm net jraat jefolle,
suevööl a Wellmoot jeng em kweär,
joaf dröm vo Messjons sesch an kolle.

Saar ens Möösch, wat dees d' maake,
wi kris du et op d' Rej,
wenn et vrüss, dat et deet kraake,
vlüschs d' vott, of bliffs d' hej?

Mimm, wat maks du desch maar Sörsch,
Möösche, send vo heem uut ti-e,
kömp d' Kau besoongesch ärsch,
kruup esch oonger bej et Vi-e.

Möösch, woa wells d' da vo leäve?
oane Vreäte jeet et nett,
weä deet desch suelong jät jeäve,
bis dat et werr Frööjoar wött?

Mimm, wat dees du maar för Koal,
esch vääng schon jät a Eäteswaar,
op jen Dänn on en d'r Schtoal, Tenne, Stall
för minne kleene Vuerelsmaar.

Möösch, du moss fiis opmaarpoase,
wenns du oonge vreäte kömms,
et kann desch et Leäve koase,
wenn du net en Oar desch nömms. in Acht

Mimm kömms net mesch an d' Veäre,
Luur du maar von dinne Sett, Sitz
wi-et mesch teänge desch d' weäre,
esch kann vleeje on du net.

Möösch, du kleene Wibbelschtätt,
och di Üerke bliff ens schtoan,
wenn esch desch en drü-everträk,
es met Vleeje et jedoan.

Mimm, schtonk esch d'r Wänter duer,
wött et Fröödjoar ejesoonge,
esch fleesch en d'r Hemmel huer,
du bliffs oonge, eätjeboonge.